

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/79/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613209136
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3613209136.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov JUDr. Viery Škultétyovej a Mgr. Mareka Anovčina v spore žalobkyne M. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., L. XXX/XX., zastúpenej U.. Carmen Linkeschovou, advokátkou so sídlom Topoľčany, Škultétyho č. 10 proti žalovaným: 1./ P. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX, zastúpeného Pavlom Trnkom, advokátom so sídlom Bánovce nad Bebravou, Novomeského 1322/16, 2./ KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefánikova 17, IČO: 31 595 545, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Miroslav Maďar, s.r.o., IČO: 36 868 299 so sídlom Banská Bystrica, Horná 26, o náhradu škody spôsobenej trestným činom, o odvolaní žalovaného 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 24. júna 2020 , č. k. 3C/131/2013-542 takto

rozhodol:

I. Rozsudkom súdu prvej inštancie v napadnutej časti, výroku I. v časti, ktorým súd uložil žalovaným v 1/ a 2/ rade povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobkyni sumu 1.336,- eur titulom bolestného, m e n í tak, že žalobu v tejto časti z a m i e t a .

II. V ostatných častiach z o s t á v a výrok I. napadnutého rozsudku nezmenený.

III. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, výroku III. o náhrade trov konania m e n í tak, že žalobkyni p r i z n á v a proti žalovaným v 1/ a 2/ rade nárok na náhradu trov konania prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 49,6%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým, v poradí druhým rozsudkom, súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovaným v 1/ a 2/ rade povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobkyni sumu 1 336,-€ titulom bolestného, sumu 12 378,40€ titulom sťaženia spoločenského uplatnenia a sumu 4 152,50€ titulom náhrady straty na zárobku žalobkyne po skončení pracovnej neschopnosti, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol. Výrokom III. súd priznal žalobkyni voči žalovaným 1./ a 2./ náhradu trov konania v rozsahu 26%. V odôvodnení uviedol, že žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.10.2013, po zmene žaloby, sa žalobkyňa domáhala zaplataenia bolestného vo výške 1.336€, sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 21.735 €, liečebných nákladov vo výške 1.342,16 €, škody na majetku vo výške 247,25 €, straty na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti vo výške 4.152,50 €, úrazovej renty vo výške 5.720,80 €, náhrady za pribratie splnomocnenca v trestnom konaní vo výške 200 € a trov konania. Na vec aplikoval ust. § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443, § 444, § 445, § 446, § 447, § 449 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 a 2, § 4 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, 2 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov, § 557 ods. 1 a 2 Trestného

poriadku, § 88 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení. Súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom č. k. 3C/131/2013-380 zo dňa 18.09.2018 v spore rozhodol tak, že výrokom I. uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyňi sumu 4.204 € titulom sťaženia spoločenského uplatnenia a sumu 4.152,50 € titulom náhrady straty na zárobku žalobkyne po skončení pracovnej neschopnosti, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol. Výrokom III. konanie v časti o zaplatenie 18.157 € titulom bolestného, o zaplatenie 8.372 € titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, o zaplatenie 1.599,27 € titulom úhrady nákladov spojených s liečením, o zaplatenie 867,75 € titulom škody na majetku, o zaplatenie 1.428,29 € titulom náhrady za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti zastavil. Výrokom IV. žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal. Proti rozsudku podala žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 6Co/53/2019-430 zo dňa 26.05.2020 tak, že rozsudok tunajšieho súdu čo do výroku III. potvrdil, a čo do výrokov I., II. a IV. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uviedol, že odvolací súd sa stotožnil s postupom súdu prvej inštancie, ktorý konanie v časti o zaplatenie sumy 18.157 € titulom bolestného, sumy 8.372 € titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, sumy 1.599,27 € titulom úhrady nákladov spojených s liečením, sumy 867,75 € titulom škody na majetku, sumy 1.428,29 € titulom náhrady za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti, zastavil. Žalobkyňa v písomne podanom vyjadrení zo dňa 05.04.2017 urobila dispozitívny úkon a v jednotlivých, vyššie uvedených sumách zobrala návrh v týchto častiach späť, preto súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 145 ods. 2 CSP konanie, pre čiastočné späťvzatie, správne zastavil. Na zdôraznenie odvolací súd uviedol, že žalobkyňa v písomne podanom odvolaní napádala aj čiastočné zastavenie konania, pričom dôvody, pre ktoré napádala rozhodnutie súdu prvej inštancie, neuviedla. Na túto skutkovú okolnosť poukázal vo svojom vyjadrení aj žalovaný 1./, ktorý uviedol, že žalobkyňa dôvod, pre ktorý napádala svojim odvolaním výrok o zastavení konania, z podaného odvolania nevyplýva, pričom žalobkyňa vzala z dôvodu preukázateľného uhradenia tejto škody žalovaným 2/ žalobu späť, na ktorú súd reagoval zastavením konania. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie a vyhodnotil relevantnosť znaleckých posudkov bez toho, že by sa skutočne znalecký posudok č. 74/2012 vypracovaný MUDr. Miroslavom Gótzlom dňa 25.07.2013 v spise nachádzal. Z obsahu zápisníc z pojednávania zo dňa 06.03.2014, 13.05.2014, 14.03.2017, 18.09.2018 nevyplýva tá skutočnosť, že súd prvej inštancie vykonal oboznámenie tohto listinného dôkazu, preto poukaz na obsah spisu nedáva podklad pre takýto záver súdu. Záver súdu tak, ako to vyššie skonštatoval, je preto predčasný. Súd prvej inštancie mal k dispozícii dva znalecké posudky tak, ako to v priebehu konania opakovane konštatoval, s rozdielnymi závermi, pričom tieto nevyhodnotil v tom zmysle, ktorý a z akých dôvodov vzal za podklad svojho rozhodnutia a z akých dôvodov nevychádzal zo záverov druhého znaleckého posudku. Tieto rozpory neodstránil, nevysporiadal sa s rozdielnym bodovým ohodnotením v rámci hodnotenia dôkazov. Uzavrel, že znalecký posudok č. 74/2012 vypracovaný MUDr. Miroslavom Gótzlom dňa 25.07.2013 bol vypracovaný ako posledný a teda najpresnejšie určuje bodové ohodnotenie bolestného. Žalobkyňa už v podanej žalobe namietala a poukazovala na rozdielnosť znaleckých posudkov a to MUDr. Miroslava Gótzla a MUDr. Jána Paulíka, keď znalec MUDr. Gótzl aplikoval položky iných diagnóz a nie tých, ktoré v skutočnosti poškodená mala alebo má, teda nesprávne aplikoval položku 10a - zlomenina očnénice (35 bodov), pričom správne má byť uvedená položka 11a - zlomenina očnénice vľavo s posunom (80 bodov), následne správne má byť položka 62b - vyrazenie 3 zubov (20 bodov) a nie 2 zubov (10 bodov), následne správne má byť uvedená položka 223 - otras mozgu III. stupňa (140) a nie otras mozgu stredného stupňa (60 bodov), ktoré spôsobili odchýlku vo výške 85 bodov. Rozdielnosť týchto položiek súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nerozptýlil. Rovnako súd prvej inštancie nesprávne určil výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, keď vzal do úvahy len psychiatrickú diagnózu bez priznania ostatných, zo znaleckého posudku vyplývajúcich položiek. Na pochybenie poukázala v odvolaní žalobkyňa a rovnako žalovaný 1./, keď zhodne uviedli, že pri priznaní nároku na náhradu škody titulom sťaženia spoločenského uplatnenia súd prvej inštancie pochybil, keď pre svoj výpočet vzal do úvahy len psychiatrickú diagnózu. Odvolací súd uvádza, že v tejto časti je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, nie je zrejماً výška súdom priznaného nároku bez jasného odôvodnenia. Preskúmaním danej veci v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nezodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je možné zistiť, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s rozdielnymi znaleckými posudkami pri určení výšky bolestného a rovnako nie je možné zistiť, z akého dôvodu pri priznaní sťaženia spoločenského uplatnenia nepriznal ostatné položky. Odvolacia námietka žalobkyne, že súd prvej inštancie pochybil, keď uskutočnil záver o celkovej výške náhrady za stratu spoločenského uplatnenia 12.576 € (800 x 15,72 €), pričom vychádzal len zo

psychiatrickej diagnózy v zmysle znaleckého posudku č. 25/2018 MUDr. Majzlanovej, keď opomenul bodové ohodnotenie ostatných diagnóz v zmysle lekárskeho posudku MUDr. Paulíka, je dôvodná. Odvolací súd uvádza, že z odôvodnenia rozhodnutia, bod 62. nevyplýva, z akého posudku vychádzal súd prvej inštancie pri priznaní nároku žalobkyne na náhradu za stratu spoločenského uplatnenia. Z obsahu spisu vyplýva, že v spise je založený lekársky posudok MUDr. Jána Paulíka zo dňa 15.07.2013, kde je okrem iného, v časti hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia uvedených celkovo 8 položiek. Súd prvej inštancie priznal v časti uplatnenia náhrady za stratu spoločenského uplatnenia 800 bodov, vychádzajúc zo znaleckého posudku MUDr. Márie Majzlanovej, znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorá hodnotila položku č. 255- vážne duševné poruchy. K ostatným, žalobkyňou uplatneným položkám v zmysle znaleckého posudku MUDr. Pavlíka, sa súd prvej inštancie nevyjadril, tieto, pokiaľ ich nepriznal, riadne neodôvodnil. Na túto skutočnosť poukázal vo vyjadrení aj žalovaný 1./, ktorý uviedol, že znaleckým posudkom MUDr. Majzlanovej bol preskúmaný nárok žalobkyne na náhradu škody z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia iba v časti psychických následkov na zdraví a pri stanovení celkovej výšky nároku na náhradu škody z tohto titulu pri zohľadnení sťaženia spoločenského uplatnenia z dôvodov nesúvisiacich so psychickými následkami by táto mala byť vypočítaná tak, ako na to žalobkyňa poukazuje v podanom odvolaní. Keďže súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia opomenul zaoberať vyššie uvedenými skutkovými okolnosťami, porušil tým právo žalobkyne na spravodlivý proces a konanie zaťažil vadou nepreskúmateľnosti, čím znemožnil odvolaciemu súdu prieskum jeho rozhodnutia v odvolaní napadnutej časti. Po vrátení veci je súd prvej inštancie povinný ďalej vo veci konať tak, že doplní dokazovanie najmä pripojením spisu sp. zn. 2T/199/2012 a oboznámením znaleckého posudku č. 74/2012 vypracovaný MUDr. Miroslavom Götzlom dňa 25.07.2013, prihliadne na všetky odvolacie námietky žalobkyne týkajúce sa rozdielneho bodového ohodnotenia, pričom riadne odôvodní relevantnosť toho znaleckého posudku, ktorý vzal do úvahy pri priznaní uplatneného nároku. Vysporiada sa s výškou nároku žalobkyne na náhradu za stratu spoločenského uplatnenia v zmysle bodu 35, keď uvedie, z ktorého znaleckého posudku bude vychádzať pri rozhodovaní o uplatnenom nároku s uvedením, či má žalobkyňa nárok aj iné položky, vyplývajúce z hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia, uvedené v znaleckom posudku MUDr. Paulíka ako i so všetkými odvolacími námietkami žalobkyne a vo veci opätovne rozhodne.

2. Súd prvej inštancie po vrátení veci vykonal dokazovanie a to vylúčením znalkyne MUDr. Márie Majzlanovej, nar. 04.04.1961 na pojednávaní konanom dňa 24.06.2021. Znalkyňa uviedla, že vo svojom znaleckom posudku č. 25/2018 hodnotila sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyne a ohodnotila ho bodovým ohodnotením 800 bodov. Stotožňuje sa so závermi znaleckého posudku, ktorý v tomto konaní podala a pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzala zo zdravotných záznamov žalobkyne a z vlastného psychiatrického vyšetrenia. Súčasťou podkladov bol znalecký posudok MUDr. Gešovej z roku 2014, ktorá ohodnotila sťaženie spoločenského uplatnenia na 1.200 bodov. S týmto záverom sa stotožnila. MUDr. Gešová stanovila bodové ohodnotenie na hornej hranici, podľa nej nešlo o taký závažný stav, kde hrozí demencia, psychóza, psychotické ochorenie, nešlo o to, že by sa žalobkyňa nevedela orientovať vo svojom okolí. Preto zvolila bodové ohodnotenie na spodnej hranici 800 bodov. Žalobkyňa v súčasnosti nie je pacientkou znalkyne. Stretli sa len raz za účelom vypracovania znaleckého posudku. Pokiaľ ide o jej ohodnotenie, posttraumatickú stresovú poruchu ohodnotila 800 bodmi, pretože z jej hľadiska nešlo o ochorenie psychotické, respektíve o stav demencie. Posttraumatická stresová porucha nevedla k úplnému znefunkčneniu prežívania, uvedomovania si seba, okolitého diania. Následky boli u žalobkyne stredné, až mierne ťažké. Vzhľadom na to, že konanie bolo právoplatne zastavené v časti o zaplatenie 18.157 € titulom bolestného, o zaplatenie 8.372 € titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, o zaplatenie 1.599,27 € titulom úhrady nákladov spojených s liečením, o zaplatenie 867,75 € titulom škody na majetku, o zaplatenie 1.428,29 € titulom náhrady za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti, súd rozhodoval len o nároku žalobkyne na zaplatenie 1.336 € titulom bolestného, 12.378,40 € titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, 4.152,50 € titulom náhrady straty na zárobku žalobkyne po skončení pracovnej neschopnosti, 247,25 € titulom škody na majetku, 5.720,80 € titulom úrazovej renty vo výške a 200,- € titulom náhrady za pribratie splnomocnenca v trestnom konaní.

3. Žalobkyňa zotrvala na uplatnenom nároku titulom bolestného poukazom na lekárske vypracovaný MUDr. Jánom Paulíkom dňa 24.09.2012, respektíve zo dňa 15.07.2013. V lekárskom posudku zo dňa 24.09.2012 MUDr. Ján Paulík bodovo ohodnotil bolestné žalobkyne nasledovne:

Zlomenina tela stehennej kosti vpravo (zvýšenie ohodnotenia).....270 bodov
Zlomenina predkolenia vpravo (zvýšenie ohodnotenia).....270 bodov

Zlomenina dolného konca vretennej kosti vľavo	75 bodov
Zlomenina tela lakt'ovej kosti vpravo	75 bodov
Otras mozgu III. stupňa.....	140 bodov
Zlomenina očnice vľavo s posunom.....	80 bodov
Zlomenina sánky s posunom.....	70 bodov
Hlboká rana ľavého stehna (zvýšenie ohodnotenia).....	30 bodov
Traumatický šok ťažkého stupňa (zvýšenie ohodnotenia).....	120 bodov
4x rana tváre.....	40 bodov
Vyrazenie 3 zubov.....	20 bodov
Podvrtnutie krčnej chrbtice ťažkého stupňa.....	25 bodov
Podvrtnutie pr. členku ťažkého stupňa.....	25 bodov
Celkovo.....	1.240 bodov

Lekárskym posudkom zo dňa 15.07.2013 bodovo ohodnotil MUDr. Ján Paulík sťaženie spoločenského uplatnenia nasledovne:

Valgozita pr. kolena 20 st.	150 bodov
Skrátenie pr. dolnej končatiny 4 cm.....	50 bodov
Postkomočný syndrom, cefalea, parestézie HK.....	150 bodov
Hypotrofia svalov stehna vpravo 4 cm.....	50 bodov
Posttraumatická stresová porucha - trvalá organická porucha osobnosti.....	800 bodov
Rozsiahle jazvy - ľavé stehno 20 x 3 cm a pravé stehno 15 x 1 cm.....	70 bodov
Obmedzenie pohyblivosti lakt'a vľavo stredne ťažkého stupňa.....	100 bodov
Obmedzenie pohyblivosti ľavého zápästia stredne ťažkého stupňa.....	100 bodov
Celkovo.....	1.470 bodov

4. Zároveň žalobkyňa pri uplatnení nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia vychádzala z lekárskeho posudku zo dňa 04.03.2014 vypracovaného MUDr. Zdenou Gešovou. Posttraumatickú stresovú poruchu ohodnotila na 1.200 bodov. Svoje ohodnotenie zdôvodnila tým, že do úrazu bola žalobkyňa bez psychiatrickej anamnézy. Posttraumatická stresová porucha bola v kauzálnom vzťahu s autonehodou. V rámci liečby bolo dosiahnuté len mierne zlepšenie stavu, stav sa chronifikuje. K tomu prispieva okolnosť, že telesné následky sú dlhodobé, respektíve trvalé. Úprava sa nedá očakávať a stav zásadne ovplyvňuje - znižuje sociálne a osobné aktivity. Žalovaní pri spornosti výšky nároku žalobkyne na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia odkazovali na znalecký posudok č. 74/2012 vypracovaný MUDr. Miroslavom Gótzlom v rámci trestného konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 2T 199/2012 a na Okresnom riaditeľstve policajného zboru v Partizánskom pod ČVS: ORP-147/OVK-PE-2012 a znalecký posudok č. 25/2018 vypracovaný MUDr. Máriou Majzlanovou v rámci tohto konania.

5. MUDr. Miroslav Gótzl vo svojom posudku ohodnotil bolestné žalobkyne nasledovne:

Tržno- zmliaždená rana v ľavom obočí a vonkajšom kútiku ľavého oka.....	10 bodov
Tržnozmliaždená rana hornej a dolnej pery siahajúcej až na vnútornú stranu ústnej dutiny.....	20 bodov
Odrenina ľavej strany tváre s rozsiahl. krv. výronom	10 bodov
Zlomenina očnice vľavo bez vpáčenia úlomkov.....	35 bodov
Zlomenina sánky vpravo na rozsahu ramena a uhla.....	50 bodov
Zlomenina prednej steny dutiny čeľuste vpravo aj vľavo.....	60 bodov
Strata dvoch zubov.....	10 bodov
Pomliaždenie obličky s krvou v moči.....	25 bodov
Pomliaždenie a podvrtnutie krčnej chrbtice ťažkého stupňa.....	25 bodov
Zlomenina tela pravej lakt'ovej kosti (dvojité).....	75 bodov
Zlomenina distálnej časti ľavej vretennej kosti a výbežku lakt'ovej kosti.....	75 bodov
Hlboká rana stehna vľavo.....	22,5 bodov
Natrhnutie vnútornej časti štvorhlavého nervu s obnažením nervového zväzku.....	25 bodov
Podvrtnutie kolenného zhybu (plávajúce koleno).....	47,50 bodov
Podvrtnutie pravého TC zhybu.....	25 bodov
Otvorená trieštivá zlomenina pravej stehennej kosti dolného konca.....	270 bodov
Zlomenina horného konca pravej pľšťaly.....	270 bodov
Otras mozgu stredného stupňa.....	60 bodov

Šok stredného stupňa.....40 bodov
Celkovo.....1.155 bodov

6. MUDr. Mária Majzlanová vo svojom posudku ohodnotila sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyne na 800 bodov. V závere znaleckého posudku svoj názor odôvodnila tým, že u žalobkyne v súvislosti s úrazom pri dopravnej nehode zistila duševnú poruchu - posttraumatickú stresovú poruchu s chronickým priebehom v spolupôsobení s trvalou zmenou osobnosti po katastrofickom zážitku. Táto duševná porucha sa prejavuje vo forme znovuprežívania traumy, vyhýbavým správaním, podráždenosťou a poruchou spánku. Napriek dlhodobej liečbe duševná porucha pretrváva až do súčasnosti. Duševná porucha má za následok - negatívny dopad na sociabilitu, zníženie sebavedomia, obavy ohľadom životnej perspektívy, komplex menejcennosti, pasivitu a zníženie výkonu, oslabenie pamäťových funkcií, zníženie odolnosti v rámci bežnej záťaže a zvýšenie zraniteľnosti. Duševná porucha má mierne až stredne ťažké dôsledky pre životné úkony a uspokojovanie životných a spoločenských potrieb.

7. Žalovaný 1./ sa dopustil protiprávneho úkonu (trestného činu), za ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/199/2012 zo dňa 19.11.2012 uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Vzhľadom na spôsobenie dopravnej nehody žalovaným 1./ vznikla žalobkyni škoda na zdraví a poškodenom majetku. Príčinou súvislosťou medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody je to, že v prípade ak by žalovaný 1./ dopravnú nehodu nespôsobil, žalobkyni by žiadna škoda nevznikla. Súd vzhľadom na vyššie uvedené konštatuje, že sú splnené podmienky predpokladu zodpovednosti za škodu. Motorové vozidlo, ktorým bola škoda spôsobená mal žalovaný 1./ na základe povinného zmluvného poistenia poistené u žalovaného 2./ Nárok žalobkyne na náhradu bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia a straty na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti (škody) ani žiadna zo strán nerozporovala. Sporná zostala len výška nároku žalobkyne na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia. Náhrada za 1 bod bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia musí byť určená v čase vzniku poškodenia v zmysle rozhodnutia NS SR sp. zn. 4MCdo/19/2011 zo dňa 25.10.2012, teda v tomto prípade pôjde o deň dopravnej nehody 06.06.2012. Náhrada za 1 bod bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia za rok 2012 predstavuje sumu 15,72 € (2% zo sumy 786 € priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu = 15,72 €). Súd sa preto jednotlivo zaoberal nárokmi žalobkyne. Žalobkyňa si v žalobe uplatnila bolestné vo výške 19.493 €. Žalovaný 2./ počas konania žalobkyni na bolestné uhradil sumu 18.157 €, preto v tejto časti žalobkyňa vzala žalobu späť a súd v tejto časti konanie zastavil. Sporný zostal len zvyšok uplatneného nároku na bolestné vo výške 1.336 €. Jedná sa o rozdiel v bodovom ohodnotení 85 bodov medzi posudkami MUDr. Jána Paulíka a MUDr. Miroslava Götzla. Súd pri rozhodnutí o nároku žalobkyne na bolestné vo výške 1.336 € vychádzal z posudku MUDr. Jána Paulíka. Urobil tak z dôvodu, že lekárske posudky MUDr. Jána Paulíka bol vypracovaný lekárom, ktorý zabezpečoval liečbu žalobkyne. Pri vypracovaní posudku teda nevychádzal len zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne, ako to bolo v prípade MUDr. Miroslava Götzla, ale keďže sa MUDr. Ján Paulík priamo podieľal na liečbe žalobkyne mohol presnejšie určiť diagnózy (jednotlivé poškodenia na zdraví žalobkyne). Z presnejšieho určenia diagnóz žalobkyne vyplýva aj presnejšie určenie bodového ohodnotenia bolestného. Vzhľadom na vyššie uvedenú skutočnosť súd pri určení výšky bolestného vychádzal z lekárskeho posudku MUDr. Jána Paulíka. Žalobkyňa má nárok na bolestné vo výške 19.492,80 € (1.240 x 15,72 € = 19.492,80 €). Keďže žalovaný 2./ žalobkyni na bolestné uhradil sumu 18.157 €, súd žalobkyni priznal nárok na zvyšok bolestného tak ako si ho uplatnila vo výške 1.336 € (19.492,80 € - 18.157 € = 1.336 €) a uložil žalovaným povinnosť bolestné žalobkyni uhradiť tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

8. Následne súd prvej inštancie preskúmal nárok žalobkyne na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia. Žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 30.107 €. Žalovaný 2./ počas konania žalobkyni na sťaženie spoločenského uplatnenia uhradil sumu 8.372 €, preto v tejto časti žalobkyňa vzala žalobu späť a súd v tejto časti konanie zastavil. Sporný zostal len zvyšok uplatneného nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 21.735 €. Svoj nárok žalobkyňa zdôvodnila tým, že vzhľadom na lekárske posudky zo dňa 11.03.2014 vypracovaný MUDr. Zdenou Gešovou (1.200 bodov - psychického sťaženia spoločenského uplatnenia) a lekárske posudky vypracovaný MUDr. Jánom Paulíkom dňa 15.07.2013 (520 bodov - fyzické sťaženie spoločenského uplatnenia), bolo bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia oboma lekármi určené na

1.720 bodov. Žalovaní fyzické sťaženie spoločenského uplatnenia určené lekárske posudkom MUDr. Jána Pavlíka zo dňa 15.07.2013 na 520 bodov počas konania nesporevali. V tejto časti preto súd nárok na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne vo výške 8.174,40 € ($520 \times 15,72 \text{ €} = 8.174,40 \text{ €}$) považuje za preukázaný a dôvodný. Sporná zostáva náhrada za psychické sťaženie spoločenského uplatnenia. Počas konania súd vykonal znalecké dokazovanie prostredníctvom znaleckého posudku vypracovaného MUDr. Máriou Majzlanovou, ktorá určila bodové ohodnotenie psychického sťaženia spoločenského uplatnenia na 800 bodov. Obe lekárky zhodne vo svojich posudkoch uviedli, že žalobkyňa po dopravnej nehode trpí duševnou poruchou - Posttraumatická stresová porucha. Táto duševná porucha sa u žalobkyne prejavila práve v dôsledku dopravnej nehody. Rozdielne bolo len bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia. Rozsah bodového ohodnotenia podľa prílohy 1 zákona č. 437/2004 Z. z. bod 255 - vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesnivých situácií (overené príslušným psychiatrickým pracoviskom) je od 260 do 1.300 bodov. Obe lekárky sa zhodli, že ide o trvalú duševnú poruchu, ktorú nie je možné úplne vyliečiť, preto pri bodovom ohodnotení určili bodové ohodnotenie v hornej hranici bodového ohodnotenia - 800, resp. 1.200 bodov. Súd pri určení výšky nároku žalobkyne na náhradu psychického sťaženia spoločenského uplatnenia vychádzal z posudku vypracovaného MUDr. Máriou Majzlanovou. Urobil tak z dôvodu, že posudok MUDr. Majzlanovej bol vypracovaný 6 rokov po dopravnej nehode a hodnotí duševnú poruchu žalobkyne počas dlhšieho časového úseku (vznik duševnej poruchy, jej trvanie a vývoj). Ako vyplýva zo záverov znaleckého posudku MUDr. Majzlanovej, duševná porucha žalobkyne je síce trvalá, ale je dlhodobo stabilizovaná na rovnakej úrovni, teda nedochádza k zhoršeniu duševnej poruchy u žalobkyne. Keďže má duševná porucha mierne až stredne ťažké dôsledky na životné úkony a uspokojovanie životných a spoločenských potrieb žalobkyne, súd ohodnotenie vo výške 800 bodov považoval za primerané, pretože bolo zvolené na hornej hranici bodového ohodnotenia za takýto typ sťaženia spoločenského uplatnenia, avšak nejedná sa o duševnú poruchu, ktorá by žalobkyňu bránila úplne vykonávať životné úkony a uspokojovať svoje životné potreby, čo by odôvodňovalo maximálne bodové ohodnotenie. Súd preto priznal žalobkyňu nárok na náhradu fyzického (520 bodov) a psychického (800 bodov) sťaženia spoločenského uplatnenia v celkovej výške 20.750,40 € ($1.320 \text{ bodov} \times 15,72 \text{ €} = 20.750,40 \text{ €}$). Vzhľadom na úhradu žalovaného 2./ vo výške 8.372 €, súd priznal žalobkyňu nárok na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 12.378,40 € ($20.750,40 \text{ €} - 8.372 \text{ €} = 12.378,40 \text{ €}$) a uložil žalovaným povinnosť náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyňu uhradiť tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

9. Vo zvyšnej časti o náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 984,60 € ($21.735 \text{ €} - 20.750,40 \text{ €} = 984,60 \text{ €}$) súd žalobu vzhľadom na vyššie uvedené zamietol. Súd sa následne zaoberal nárokom žalobkyne z titulu straty na zárobku žalobkyne po skončení pracovnej neschopnosti vo výške 4.152,50 €. Tento nárok bol v rámci konania určený znaleckým posudkom č. 1/2015 vypracovaným Ing. Jakubom Kintlerom, PhD. Žalovaní tento nárok žalobkyne nijakým spôsobom nesporevali a uznali ho. Súd však musel o ňom opätovne rozhodnúť, keďže v tejto časti bol rozsudok č. k. 3C/131/2013-380 zo dňa 18.09.2018 uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6Co/53/2019-430 zo dňa 26.05.2020 zrušený. Preto súd podľa § 447 Občianskeho zákonníka priznal žalobkyňu nárok na náhradu straty na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti vo výške 4.152,50 € a uložil žalovaným povinnosť bolestné žalobkyňu uhradiť tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

10. Nárok žalobkyne z titulu úrazovej renty vo výške 5.720,80 € súd prvej inštancie nepriznal, nakoľko žalobkyňu nevznikol nárok na úrazovú rentu v zmysle § 88 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, keďže žalobkyňa nemá viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca v dôsledku pracovného úrazu, alebo choroby z povolania. To konštatoval aj znalec Ing. Jakub Kintler, PhD. v znaleckom posudku č. 1/2015. Vzhľadom na vyššie uvedené v tejto časti nárok žalobkyne súd zamietol. Súd sa následne zaoberal nárokom žalobkyne z titulu škody na majetku, ktorý si žalobkyňa uplatnila vo výške 1.115 €. Žalovaný 2./ počas konania žalobkyňu škodu na majetku uhradil sumu 867,75 €, preto v tejto časti žalobkyňa vzala žalobu späť a súd v tejto časti konanie zastavil. Sporný zostal len zvyšok uplatneného nároku na náhradu škody na majetku vo výške 247,25 €. Súd tak opätovne konštatuje, že hodnotu uplatňovaných vecí, okrem bicykla (od ktorého kúpy predložila doklad) nijakým spôsobom nepreukázala. Dôkazné bremeno v tomto prípade zaťažuje žalobkyňu, ktorá toto dôkazné bremeno neunesla. Súd nemôže len na základe ocenenia vecí žalobkyňou, priznať takto uplatnený nárok. Vzhľadom na vyššie uvedené v tejto časti nárok žalobkyne súd zamietol. Súd sa zaoberal aj ďalším nárokom žalobkyne z titulu trov spojených s pribatím splnomocnenca v trestnom konaní vo výške 200,- eur a uzavrel, že trovy poškodeného spojené s pribatím splnomocnenca nemožno

považovať za "škodu spôsobenú trestným činom", a preto o ich náhrade nemožno rozhodnúť podľa § 287 ods. 1, § 288 v odsudzujúcom rozsudku. Jedná sa o trovy trestného konania, ktoré si je poškodený povinný uplatniť a žiadať v rámci trestného konania. Tieto trovy, keďže sa nejedná o škodu spôsobenú trestným činom si tak už v rámci občianskeho konania uplatňovať žalobkyňa nemôže. Vzhľadom na vyššie uvedené v tejto časti nárok žalobkyne súd zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňu priznal náhradu trov konania v rozsahu 26%, čo predstavuje jej čistý úspech v spore. Žalobkyňa mala v spore úspech vo výške 63% a žalovaní vo výške 37%. Čistý úspech žalobkyne tak predstavuje 26% ($63\% - 37\% = 26\%$). Na náhradu trov konania zaviazal oboch žalovaných napriek námietke žalovaného 1./ Ten namietal, že by súd mal zaviazat' na náhradu trov konania len žalovaného 2./ pretože žalovaný 1./ spor nezavinil. Podľa § 255 ods. 1 CSP prizná súd náhradu trov konania strane sporu podľa jej úspechu vo veci. Na rozhodovanie o trovách sa primárne aplikuje zásada úspechu. Z uvedeného vyplýva, že súd zaviazá neúspešnú stranu (v tomto prípade žalovaných) nahradiť trovy konania úspešnej strane sporu (v tomto prípade žalobkyňu). Je teda irelevantné, ktorá strana spor zavinila. Súd prizná nárok na náhradu trov konania tej zo strán, ktorá bola v spore úspešná, bez ohľadu na iné skutočnosti, pokiaľ nejde o dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP. Ak žalovaný 1./ tvrdil, že nezavinenie vzniku sporu je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, súd sa s týmto jeho názorom nestotožnil. V prvom rade súd konštatuje, že ustanovenie § 257 CSP možno použiť len vo výnimočných prípadoch. Podľa názoru súdu pôjde hlavne o dôvody, pre ktoré by nebolo spravodlivé zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania. Žalovaný 1./ tvrdením, že spor nezavinil poukazuje zrejme na skutočnosť, že náhrada škody je žalobkyňu hradená žalovaným 2./ z povinného zmluvného poistenia a tak žalobkyňa mala žalovať, len žalovaného 2./ Avšak treba poukázať na skutočnosť, že žalovaný 1./ svojim konaním zavinil dopravnú nehodu a tým spôsobil vznik nároku žalobkyne na náhradu škody, ktorá bola následne so svojim nárokom odkázaná na civilné konanie. Súd je toho názoru, že v tomto prípade nepôjde o dôvod hodný osobitného zreteľa. Vzhľadom na uvedené, v súlade s CSP zaviazal na náhradu trov konania oboch žalovaných.

11. Proti tomuto rozsudku, výroku I. v časti o uloženie povinnosti žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť žalobkyňu spoločne a nerozdielne sumu 1.336,- eur titulom bolestného ako aj súvisiaci výrok III. o náhrade trov konania, podal žalovaný v 1/ rade v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Súd prvej inštancie v napadnutej časti odôvodnil rozsudok poukazom na bodové ohodnotenie MUDr. Paulíka z dôvodu, že tento sa podieľal na liečbe žalobkyne a zdravotný stav mohol posúdiť presnejšie ako MUDr. Götzl, ktorý vypracoval posudok pre účely trestného konania a vychádzal iba zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne. Takáto argumentácia súdu však neobstojí, nakoľko zo znaleckého posudku MUDr. Götzla je zrejme, že znalecký posudok v trestnom konaní vypracoval nielen na základe zdravotnej dokumentácie žalobkyne, ale vychádzal aj z jej osobného vyšetrenia. Rozdiely v odborných posúdeniach zranení žalobkyne u oboch lekárov sú tak v počte bodovo ohodnotených zranení /MUDr. Paulík ohodnotil 13 položiek a MUDr. Götzl 16 položiek/, v zaradení zranení pod tú-ktorú položku podľa prílohy č. I. zák. č. 437/2004 Z. z., z priradenia bodovej hodnoty k posudzovanému zraneniu ako aj v rozsahu navýšenia bodovej hodnoty podľa § 9 zák. č. 437/2004 Z. z.. Ide teda zhodne o rozdiely v odbornom posudzovaní, ktoré bez ďalšieho dokazovania a len na základe úvahy, že jeden z lekárov žalobkyňu aj liečil, nie je oprávnený posúdiť súd. Z dôvodu nedostatku návrhu neboli rozdiely v odbornom posúdení zranení žalobkyne v lekárskom posudku MUDr. Paulíka a v znaleckom posudku MUDr. Götzla, predmetom ďalšieho dokazovania, mal súd zo zreteľom na skutočnosť, že ide o dôkazné bremeno žalobkyne, vychádzať z bodového ohodnotenia MUDr. Götzla, keďže iba v rozsahu ním v znaleckom posudku k zraneniam žalobkyne priradených bodov táto uniesla dôkazné bremeno. Súd mal nárok žalobkyne na zaplatenie ďalšieho bolestného zamietnuť s tým, že takýto výrok sa mal následne premietnuť aj do rozhodnutia o trovách konania. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovaných v 1. a 2. rade zaviazá spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyňu sumu 12.378,40,- eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia a sumu 4.152,50 eur titulom náhrady straty na zárobku žalobkyne po skončení pracovnej neschopnosti, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietne, pričom v závislosti od zmeny pomeru úspechu strán v spore zmení rozhodnutie súdu prvej inštancie aj vo vzťahu k náhrade trov konania.

12. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj žalovaný v 2/ rade a to proti výroku I. v časti týkajúcej sa sumy 1.336,00 € priznanej žalobkyňu z titulu náhrady za bolesť a III. výrok (závislý od I. výroku) rozsudku, z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, pretože súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že prvoinštančný súd nesprávne posúdil

dôvodnosť nároku žalobkyne na náhradu bolestného vo výške 1.336,00 €, čo predstavuje rozdiel 85 bodov pri porovnaní obsahu dôkazov lekárskeho posudku, ktorý vypracoval MUDr. Ján Paulík (vyplýva z neho bodové hodnotenie bolesti 1.240), o ktorý žalobkyňa opiera svoj nárok, v porovnaní so Znaleckým posudkom č. 7/2012, ktorý vypracoval znalec MUDr. Miroslav Götzl (vyplýva z neho bodové hodnotenie bolesti 1.155), na obsah ktorého poukázali žalovaní v 1/ a 2/ rade, pri namietaní výšky nároku žalobkyne. Z odôvodnenia rozsudku, bod 32. nie je zrejmé, ako súd prvej inštancie dospel k úsudku, že kritériom pre jeho priklonenie sa k obsahu lekárskeho posudku MUDr. Paulíka mali byť práve skutočnosti, že zabezpečoval liečbu žalobkyne, pri vypracovaní posudku nevychádzal len zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne, a preto mohol jej diagnózy posúdiť presnejšie ako znalec MUDr. Götzl. Žalovaný v 2/ rade je presvedčený, že súd prvej inštancie nedôvodne opomenul skutočnosť, že zo znaleckého posudku MUDr. Götzla plynie, že podkladom pre jeho vypracovanie bolo okrem zdravotnej dokumentácie žalobkyne aj jej osobné vyšetrenie. Žalovaný 2/ je názoru, že spolu so žalovaným 1/ účinne spochybnili nárok žalobkyne na náhradu za bolesť v napadnutej časti rozsudku, poukázaním na odlišný obsah relevantného dôkazu aj pre toto konanie, ktorým je znalecký posudok znalca MUDr. Götzla. Žalobkyňa v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nenavrhol vykonanie žiadneho dokazovania na podporu jej tvrdenia o dôvodnosti uplatňovaného nároku v časti rozsudku napadnutej týmto odvolaním napriek tomu, že za účelom unesenia dôkazného bremena na preukázanie tejto časti sporného nároku, tak žalobkyňa urobiť mala. Žalobkyňa preto neodstránila dôvodné pochybnosti v nadväznosti na námietky žalovaných v 1/ a 2/ rade o korektnosti vyššieho bodového hodnotenia bolesti v lekárskom posudku, ktorý vypracoval MUDr. Ján Paulík v porovnaní s nižším hodnotením bolesti žalobkyne /o 85 bodov/, ktoré vyplýva zo znaleckého posudku MUDr. Miroslava Götzla. Dôsledok procesnej neaktivity žalobkyne, ktorý mal súd prvej inštancie podľa presvedčenia žalovaného 2/ vyvodiť je neunesenie dôkazného bremena vo vzťahu k nároku na náhradu bolesti vo výške 1.336,- eur. žalobu mal preto v tejto časti uplatneného nároku žalobkyne zamietnuť. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalovaných v 1. a 2. rade zaviazne spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyňu sumu 12.378,40 eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia a sumu 4.152,50 eur titulom náhrady straty na zárobku žalobkyne po skončení pracovnej neschopnosti, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej časti žalobu zamietne, pričom v závislosti od zmeny pomeru úspechu strán v spore zmení rozhodnutie súdu prvej inštancie aj vo vzťahu k náhrade trov konania.

13. Žalobkyňa v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu žalovaných v 1/ a 2/ rade uviedla, že s výrokom rozsudku Okresného súdu Partizánske, spis. zn. 3C 131/2013-542 súhlasí, a preto sa nestotožňuje s názorom a argumentáciou v zmysle podaných odvolaní. Stotožňuje sa s argumentáciou prvostupňového súdu, že znalecký posudok MUDr. Jána Paulíka presnejšie určil diagnózy žalobkyne, tento lekár sa totiž aj priamo podieľal na liečbe žalobkyne. Vzhľadom na to aj bodové hodnotenie lepšie a presnejšie odzrkadľuje zdravotný stav a poškodenia žalobcu. Žalovaný v 1/ rade a tiež žalovaný v 2/ rade v rámci svojich odvolaní právne neodôvodnili podané odvolania, resp. neuviedli, o ktoré konkrétne odvolacie dôvody svoje odvolania v zmysle ustanovenia § 365 Civilného sporového poriadku (CSP) opierajú. Podané odvolania sú nepreskúmateľné, nespĺňajú všetky náležitosti podania v zmysle ustanovenia §363 CSP. Z obsahu podaných odvolaní jednoznačne vyplýva, že žalovaní nenapádajú zákonnosť dôkazov alebo relevantnosť vykonaného dokazovania, len sa nestotožňujú s ich vyhodnotením. Konkrétne sa nestotožňujú s názorom prvostupňového súdu, ktorý si v rámci svojho rozhodnutia vybral jeden z dvoch vyhotovených posudkov, pričom súd svoje rozhodnutie adekvátne vyhodnotil a odôvodnil. Navrhla odvolania žalovaných ako nedôvodné zamietnuť a napadnutý rozsudok Okresného súdu Partizánske spis. zn. 3C 131/2013-542 zo dňa 24.06.2021 potvrdiť.

14. Ďalšie písomné vyjadrenia podané neboli.

15. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaných odvolaní a ich dôvodov. Procesný postup odvolacieho súdu vyplynul z intertemporálnej úpravy v § 470 ods. 1 CSP, ktorým došlo k rekonštrukcii predchádzajúceho procesného predpisu - zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) s účinnosťou od 1. júla 2016. V zmysle uvedenej úpravy platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

16. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania žalovaným 1/ a 2/ podľa § 379 CSP (viazanosť rozsahom odvolania), viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, vrátane svojho oprávnenia preskúmať vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok z úradnej povinnosti podľa § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti, výroku I. o uložení povinnosti žalovaným v 1 / a 2/ rade zaplatiť žalobkyni bolesťné vo výške 1.336,- eur spoločne a nerozdielne, podľa § 388 zmeniť.

17. Odvolací súd na prejednanie veci nariadil odvolacie pojednávanie podľa §§ 383 a 385 ods. 1 CSP, na ktorom zopakoval dokazovanie a to oboznámením lekárskeho posudku vypracovaného znalcom MUDr. Jánom Paulíkom a posudkom MUDr. Miroslava Götzla s uvedením predbežného právneho posúdenia veci v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP, nakoľko odvolací súd považoval za sporný nárok žalobkyne na bolesťné vo výške 1.336,- eur, keď súd prvej inštancie i napriek uloženej povinnosti odvolacím súdom a to v uznesení Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.05.2020, č. k. 6Co/53/2019-430 neodstránil rozdiely v odbornom posúdení zranení žalobkyne, v zaradení pod jednotlivé položky, priradení bodovej hodnoty k posudzovanému zraneniu ako aj v rozsahu navýšenia bodovej hodnoty a určení celkových bodov.

18. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

20. Žalovaní v 1/ a 2/ rade deklarovali vo svojom odvolaní odvolacie dôvody spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení veci a v nesprávnych skutkových zisteniach podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP .

21. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

22. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

23. Odvolací súd preskúmal námietky, ktoré boli v odvolaní žalovanými v 1/ a 2/ rade vznesené, zopakoval dokazovanie v potrebnom rozsahu a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť podľa § 388 CSP.

24. Predmetom odvolacieho konania, v rozsahu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je tvrdený nárok žalobkyne na zaplatenie sumy vo výške 1.336,- eur titulom bolesťného, keď žalobkyňa zotrvala na podanej žalobe v uvedenom rozsahu ako i na znaleckom posudku MUDr. Jána Pavlíka zo dňa 24.09.2012.

25. Podľa ust. § 420 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

26. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

27. Podľa § 3 ods. 1, 2, 3 zákona č. 43/2004 Z. z. náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví v priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a § 8). Sadzby bodového ohodnotenia za bolesť sú stanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti. Ak niektoré poškodenie na zdraví nie

je uvedené v sadzbách podľa odseku 2, použije sa sadzba za iné poškodenie na zdraví, s ktorým ho možno z hľadiska bolesti najlepšie porovnať.

28. Podľa § 8 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqga2f6nbtg4xhaylsmftxeylgfu4a>> ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z., lekársky posudok obsahuje

- a) meno, priezvisko, dátum narodenia, adresu trvalého pobytu alebo prechodného pobytu a povolanie poškodeného,
- b) dátum vzniku poškodenia na zdraví; ak ide o chorobu z povolania, dátum priznania choroby z povolania,
- c) miesto, kde vzniklo poškodenie na zdraví,
- d) čísla položiek, podľa ktorých sa hodnotila bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia,
- e) určenie diagnózy,
- f) hodnotenie v bodoch a zdôvodnenie,
- g) celkový počet bodov.

29. Podľa § 8 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqga2f6nbtg4xhaylsmftxeylgfu4a>> ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z., z lekárskeho posudku musí byť zrejmé, na základe akých skutočností posudzujúci lekár dospel k celkovému počtu bodov.

30. Odvolací súd vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia ako i rozdiely v znaleckých posudkoch dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti priznania bolestného vo výške 1.336,- eur je nepreskúmateľné z nasledujúcich dôvodov:

31. V znaleckom posudku MUDr. Jána Paulíka znalec posúdil zranenia žalobkyne, tieto zaradil pod jednotlivé položky s priradením bodovej hodnoty ako i navýšeniu bodovej hodnoty s celkovým počtom bodov 1240. Znalec MUDr. Miroslav Gótzl rovnako posudzoval zranenia žalobkyne, pričom uzavrel zranenia žalobkyne s celkovým bodovým hodnotením 1155 bodov. Odvolací súd už vo svojom skoršom, zrušujúcom rozhodnutí zdôraznil, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s rozdielnym bodovým ohodnotením, neprihliadal na námietky žalobkyne, ktorá poukázala na aplikáciu položiek iných diagnóz a nie tých, ktoré v skutočnosti mala alebo má, súd nesprávne aplikoval položku 10a- zlomeninu očnice - 35 bodov, pričom správne má byť položka 11a - zlomenina očnice vľavo s posunom - 80 bodov, správne má byť položka 62b- vyrazenie 3 zubov - 20 bodov a nie 2 zubov - 10 bodov, následne správne má byť položka 223 - otras mozgu III. stupňa- 140 bodov a nie otras mozgu stredného stupňa - 60 bodov, ktoré spôsobili odchýlku vo výške 8 bodov Rozdielnosť týchto položiek súd prvej inštancie nerozptýlil.

32. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že pri priznaní nároku žalobkyne titulom bolestného vychádzal práve zo znaleckého posudku MUDr. Jána Paulíka, ktorý sa priamo podieľal na liečbe žalobkyne, nevychádzal len zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne a mohol presnejšie určiť diagnózy /jednotlivé poškodenia na zdraví žalobkyne/. Z prednejšieho určenia diagnóz žalobkyne vyplýva aj presnejšie určenie bodového ohodnotenia bolestného.

33. Vychádzajúc z čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

34. V zmysle § 149 až § 154 CSP strany sporu majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu, tieto skutkové tvrdenia ako aj návrhy na vykonanie dôkazov o nich sú prostriedkami procesného útoku, resp. obrany a ako také musia byť stranami sporu uplatnené včas, najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

35. Základnou povinnosťou žalobkyne v civilnom súdnom konaní je povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť. Žalobkyňa je nielen povinná tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých svoj nárok odvodzuje a ktoré sú určené obsahom hmotnoprávnej normy, ale je zároveň povinná označiť a predložiť súdu dôkazy na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení. Treba zdôrazniť, že obsah dôkaznej povinnosti, ako povinnosti označiť a predložiť dôkazy, nie je totožný s pojmom dôkazného bremena. Dôkazné bremeno predstavuje súhrn pravidiel umožňujúcich súdu rozhodnúť vo veci, ak nastane stav tzv.

objektívnej neistoty nazývaný aj „non liquet“ („nie je jasné“), ktorý nedovoľuje súdu rozhodnúť v súlade s hmotnoprávnym stavom, pretože výsledky vykonaného dokazovania nedávajú súdu podklad pre prijatie záveru či už o pravdivosti alebo nepravdivosti tvrdení strany sporu, prípadne je tento stav dôsledkom nepredloženia dôkazov alebo situáciou, kedy sa strana sporu dostáva do dôkaznej núdze. Ide v podstate o procesnú zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech (Macur Jozef, *Dukazní břemeno v civilním soudním řízení*, 1. vydání, Brno, Masarykova Univerzita v Brně, 1995). Pokiaľ ale súd na základe vykonaných dôkazov zistí skutkový stav a v rámci voľnej úvahy dospeje k záveru o pravdivosti alebo nepravdivosti tvrdení strany v spore, rozhodne vo veci samej na základe zisteného skutkového stavu, t.j. neuplatnia sa pravidlá dôkazného bremena.

36. Dôsledky neunesenia dôkazného bremena vyplývajú zo samotného rozdelenia dôkazného bremena medzi stranami v spore, ktoré vychádza z teórie preukazovania skutočností právo zakladajúcich. Každá strana tvrdí a dokazuje tie skutkové okolnosti, z ktorých jej právo vyplýva a protistrana naopak tvrdí a dokazuje skutočnosti, ktoré toto právo vylučujú alebo zabraňujú jeho uplatniteľnosti. Dôsledky neunesenia dôkazného bremena sa potom riadia jednoduchým pravidlom neúspechu v spore stíhajúcim tú stranu, ktorá bola zodpovedná za preukázanie práva v jej prospech.

37. Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že žalobkyňa v konaní neunesla dôkazné bremeno v časti priznania nároku na bolestné vo výške 1.336,- eur, keď svoj nárok odôvodňovala poukazom na znalecký posudok MUDr. Jána Paulíka napriek skutočnosti, že v rámci trestného konania bol vypracovaný aj ďalší posudok a to znalca MUDr. Miroslava Götzla. Odvolací súd poukázal na dva rozdielne znalecké posudky pri riešení rovnakej otázky a to výšky bolestného s prihliadnutím na zranenia žalobkyne, rozdiely v odbornom posúdení, v zaradení pod jednotlivé položky, priradenie bodovej hodnoty, rozsah navýšenia ako i rozdielnosť v celkovom bodovom hodnotení žalobkyne. Žalobkyňa v konaní nenavrhol, poukazom na tieto špecifické rozdiely, vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania, keď v danom prípade ide o odbornú otázku, ktorú si súd sám, bez odborných znalostí, nemôže vyhodnotiť. Na to, aby došlo k inému odbornému hodnoteniu, však žalobkyňa v konaní, ani pred odvolacím súdom, nenavrhol kontrolné znalecké dokazovanie. Bolo povinnosťou žalobkyne tento relevantný dôkaz navrhnúť, ktorý dôkaz by na odbornej úrovni vykonal len lekár. Posúdenie súdom jednotlivých zranení žalobkyne, zaradenie pod jednotlivé položky, resp. ustálenie celkového počtu bodov nie je možné vykonať, keď sa vychádza jednoznačne len zo znaleckých posudkov. V prípade dvoch rozdielných znaleckých posudkov, bez nariadenia kontrolného znaleckého dokazovania, si súd nemôže tieto rozdiely, bez odborných znalostí sám vyhodnotiť. Rozhodnutie v rámci kontradiktórneho sporového konania na doplnenie dokazovania neostáva na úvahe súdu, ale v zásade súd vykonáva dôkazy na návrh strany sporu. Žalobkyňa však neprodukovala pred súdom prvej inštancie, ani pred odvolacím súdom, žiaden dôkaz, ktorý by mohol rozptýliť rozdiely v dvoch znaleckých posudkoch vo vzťahu k nároku žalobkyne na uplatnenie bolestného. Preto závery súdu prvej inštancie v tejto časti sú nesprávne, keď len s prihliadnutím na osobné vyšetrenie žalobkyne, znalosť zdravotnej dokumentácie bez ďalšieho nezakladá žalobkyňou uplatnený nárok.

38. Na základe všetkých uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno v tom smere, že jej patrí nárok na bolestné aj vo výške 1.336,- eur. Preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, výroku I., v časti, ktorým súd uložil žalovaným v 1/ a 2/ rade povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobkyňi sumu 1 336,- eur titulom bolestného, zmenil podľa § 388 CSP tak, že žalobu zamietol.

39. Odvolací súd rozhodol o trovách prvostupňového i odvolacieho konania podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 2 CSP. Po zmene žaloby sa žalobkyňa domáhala zaplata bolestného vo výške 1.336,- eur, sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 21.735 eur, liečebných nákladov vo výške 1.342,16 eur, škody na majetku vo výške 247,25 eur, straty na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti vo výške 4.152,5 eur, úrazovej renty vo výške 5.720,80 eur a náhrady za pribratie splnomocnenca v trestnom konaní vo výške 200 eur. Súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti liečebných nákladov vo výške 1.342,16 eur, škody na majetku vo výške 247,25 eur, úrazovej renty vo výške 5.720,80 eur a náhrady za pribratie splnomocnenca v trestnom konaní vo výške 200 eur a v časti náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 9.356,6 eur (uplatnených 21.735 eur - 12.378,40 eur, ktoré súd žalobkyňi priznal). V tejto časti zostal rozsudok súdu prvej inštancie odvolacím súdom nezmenený. Odvolací súd ale zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v časti, ktorým

súd uložil žalovaným v 1/ a 2/ rade povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobkyni sumu 1 336,-€ titulom bolestného tak, že žalobu v tejto časti zamietol. V zamietnutej časti boli preto úspešní žalovaní v 1/ a 2/ rade. Žalobkyni bola priznaná celkom suma 12.378,40 eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia a suma 4.152,50 eur titulom náhrady straty na zárobku. V tejto časti bola žalobkyňa úspešná. Mechanické porovnanie celkovej žalovanej sumy a sumy, ktorej zaplataenie súd uložil žalovaným, by pre rozhodnutie o náhrade trov konania vzhľadom na povahu uplatneného nároku nebolo správne. Pokiaľ ide o náhradu za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, tu je potrebné považovať žalobkyňu za úspešnú aj vtedy, ak bola úspešná aspoň v základe uplatneného nároku, vzhľadom na to, že samotná výška plnenia závisela od znaleckého posudku, či úvahy súdu. Žalobkyňa preto nemohla v tejto časti predvídať výsledok rozhodnutia súdu vo vzťahu k samotnej výške týchto nárokov. Pokiaľ ide o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, túto žalobkyňa žiadala v sume 21.735,- eur a bola jej priznaná vo výške 12.378,40 eur. Žalobkyňa tu však bola úspešná aspoň v základe uplatneného nároku, preto pre výpočet náhrady trov konania je potrebné žalobkyňu považovať za plne úspešnú. Pre výpočet náhrady trov konania je tak potrebné vychádzať zo sumy 21.735,- eur (ako keby bola žalobkyňa v plnej výške sumy úspešná). Čo sa týka bolestného, tak tu odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a v tejto časti žalobu celkom zamietol. Žalobkyňa preto nebola v tejto časti úspešná ani v základe uplatneného nároku. Celkovo tak žalobkyňa uplatnila sumu 34.733,70 eur (1.336,- eur + 21.735,- eur + 1.342,16 eur + 247,25 eur + 4.152,5 eur + 5.720,80 eur + 200,- eur). Bola úspešná v sume 25.887,5 eur (v sume náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia 12.378,40 eur - pre výpočet sa ale použije 21.735 eur, keďže bola žalobkyňa úspešná v základe = akoby bola úspešná v celej sume + suma 4.152,5 eur titulom náhrady straty na zárobku). Žalobkyňa bola úspešná v rozsahu 74,53%. Žalovaní v 1/ a 2/ rade boli úspešní v rozsahu 25,47%. Čistý úspech žalobkyni bol 49,06%. Odvolací súd preto priznal žalobkyni proti žalovaným v 1/ a 2/ rade náhradu trov prvoinštančného ako i odvolacieho konania v rozsahu 49,06%.

40. O výške náhrady trov prvostupňového i odvolacieho konania žalobkyne rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie.

41. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).